

Abstrakt:

Bakalářská práce se zabývá přístupem Palestinské autonomie k vyjednávání o finálním statusu Jeruzaléma z pozice sledování vývoje nacionalismu v Palestině. Práce konkrétně zkoumá, jak se proměnil palestinský nacionalismus v 90. letech 20. století. V Palestině dominoval sekulární nacionalismus, který zastávala Organizace pro osvobození Palestiny (OOP) v čele s Jásirem Arafatem. Během izraelsko-palestinských mírových jednání o finálním statusu Jeruzaléma však Arafat změnil postoje a ve své rétorice začal používat religiózní (islámské) prvky. Z toho důvodu si práce klade výzkumnou otázku, co k tomu Arafata vedlo a zda používání islámských symbolů můžeme považovat za posun od sekulárního k religióznímu nacionalismu. Autorka se na základě bádání domnívá, že se jednalo zejména o pragmatické jednání s cílem udržet si podporu Palestinců. V 90. letech totiž v Palestině začal výrazně posilovat islamismus, který nejvýrazněji reprezentovalo Hnutí islámského odporu (Hamás), jež mělo ambice získat pod kontrolu palestinské území. Arafatův obrat k islámu lze podle autorky nejlépe sledovat v izraelsko-palestinském vyjednávání o Jeruzalémě, které se znovuotevřelo v rámci mírových jednání. Autorka v textu bude nejprve zkoumat posun nacionalismu od sekularismu do náboženské roviny v rámci teoretického přístupu Marka Juergensmeyera. Následně práce představí stručnou faktografii izraelsko-palestinského konfliktu o Jeruzalémě. Poté už bude analyzovat posun Arafata v rámci vyjednávání finálního statusu Jeruzaléma, přičemž svůj argument obohatí o srovnání s ideologickým posunem sionismu v Izraeli.

Klíčová slova:

Jeruzalém, palestinský nacionalismus, sekularismus, náboženský nacionalismus, islamismus, Jásir Arafat